

6. Ceny artykułów przeznaczonych na eksport ustalane będą w trybie określonym w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 81 z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

§ 3. 1. Ceny zbytu wyrobów oraz robót (usług), o których mowa w §§ 1 i 2, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz za roboty wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 823).

2. Ceny artykułów i usług przeznaczonych na eksport, na które nie ma obowiązujących cen w obrocie krajowym, ustalane będą zgodnie z zasadami określonymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 81 z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

3. W razie gdy ceny artykułów ustalone zostały wyłącznie w oparciu o planowany koszt własny (bez uwzględnienia relacji cen), należy po upływie kwartału, a przed upływem 7 miesięcy od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny przeprowadzić rewizję tych cen w oparciu o przeanalizowane dane kalkulacji wynikowej. Co do artykułów, których cykl produkcji przekracza okres jednego kwartału, przeprowadzenie rewizji cen następuje po upływie 6 miesięcy, a przed upływem 1 roku od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny.

§ 4. 1. Zmiany cen artykułów, o których mowa w § 2, z wyjątkiem zmian dokonanych zgodnie z przepisem § 3 ust. 3, mogą być dokonywane tylko w szczególnych przypadkach, w razie stwierdzenia nieprawidłowej relacji cen, w okresie 6-miesięcznym od ustalenia ceny. W innych przypadkach wnioski w sprawie zmiany cen należy kierować do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Zmiany cen artykułów, o których mowa w § 2, powinny być dokonywane w trybie określonym w § 2 ust. 2 i 3.

3. Zmiany cen artykułów przeznaczonych na eksport mogą być dokonywane tylko w przypadkach określonych przepisami dla ustalania cen zbytu wyrobów przeznaczonych na eksport.

§ 5. Przepisy §§ 1 i 2 nie dotyczą cen zbytu następujących artykułów:

- 1) jednostek pływających;
- 2) konstrukcji stalowych;

3) pojazdów mechanicznych i silników spalinowych;

4) turbin parowych powyżej 2 MH, kotłów parowych wodnorurkowych, pras hydraulicznych o nacisku powyżej 200 t, żurawi powyżej 30 t/m, młotów sprężarkowych od 1000 kg ciężaru bijaka, nożyc gilotynowych o grubości cięcia powyżej 15 mm i długości cięcia powyżej 3 m, nożyc uniwersalnych do blach o grubości powyżej 20 mm, maszyn napędowych głównych do okrętów, koparek wielonaczyniowych o wydajności powyżej 25 m³/godz., koparek łyżkowych o pojemności łyżki powyżej 1 m³;

5) remontów głównych pojazdów mechanicznych i remontów głównych jednostek pływających;

6) wyrobów produkowanych wyłącznie na zaopatrzenie sił zbrojnych.

§ 6. Ministrowie wymienieni w § 1 wydadzą w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządzenia ustalające szczegółowy tryb postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen, o których mowa w §§ 1 i 2, tryb ich rozpatrywania oraz uzgadniania wraz z wzorami kalkulacji, wniosków i decyzji o ustaleniu ceny.

§ 7. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w §§ 1 i 2, należy bieżąco przekazywać Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen) oraz centrali Banku Inwestycyjnego, jak również centrali Banku Rolnego — w razie ustalania cen zbytu wyrobów produkowanych dla potrzeb rolnictwa. W odpisach decyzji o ustaleniu cen przesyłanych do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego należy podać kryteria, na których podstawie zostały ustalone ceny.

§ 8. Ministerstwa prowadzić będą rejestr ustalonych cen ze wskazaniem w szczególności dokładnego określenia (nazwy) artykułu (roboty), przedsiębiorstwa produkującego, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny jednostkowej i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 9. Zarządzenie nie dotyczy cen zbytu wyprowadzanych z cen detalicznych przez potrącenie marży handlowej.

§ 10. Przepisy niniejszego zarządzenia nie naruszają przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311).

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. M. Lesz

752

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 czerwca 1956 r.

w sprawie stanowisk w wydziałach zdrowia (zarządach służby zdrowia) prezydiów rad narodowych, na których mogą być zatrudnione pielęgniarki i położne, oraz dodatków funkcyjnych przywiązanych do tych stanowisk.

Na podstawie § 20a ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1955 r. Nr 25, poz. 153, z 1956 r.

Nr 2, poz. 15 oraz Nr 23, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące stanowiska w wydziałach zdrowia (zarządach służby zdrowia) prezydiów rad narodo-

wych, na których mogą być zatrudnione pielęgniarki i położne:

- 1) w wydziałach zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Zarządach Służby Zdrowia Prezydiów Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi):
 - a) starszy instruktor pielęgniarstwa,
 - b) starszy instruktor położna,
 - c) instruktor pielęgniarstwa,
 - d) instruktor położna;
 - 2) w wydziałach zdrowia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych) rad narodowych:
 - a) instruktor pielęgniarstwa,
 - b) instruktor położna.
2. Ustala się następujące dodatki funkcyjne dla pielęgniarzek i położnych, zatrudnionych na wyżej wymienionych

stanowiskach w wydziałach zdrowia (zarządach służby zdrowia) prezydiów rad narodowych:

- 1) w wydziałach zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Zarządach Służby Zdrowia Prezydiów Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi):
 - a) starszy instruktor pielęgniarstwa, starszy instruktor położna 300 zł,
 - b) instruktor pielęgniarstwa, instruktor położna 200 zł;
- 2) w wydziałach zdrowia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych) rad narodowych:
 - a) instruktor pielęgniarstwa 200 zł,
 - b) instruktor położna 200 zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

753

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 9 lipca 1956 r.

w sprawie zasad obliczania stażu pracy niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie § 5 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy obliczania okresów pracy, stanowiących podstawę przyznania stawki uposażenia pracownikom objętym przepisami powołanego na wstępie rozporządzenia, zwanym dalej „pracownikami”.

2. Użyte w zarządzeniu określenie „staż pracy” oznacza okres pracy stanowiący podstawę przyznania pracownikowi stawki uposażenia.

§ 2. 1. Do stażu pracy zalicza się następujące okresy:

- 1) okresy zatrudnienia na danym stanowisku w tym samym zakładzie społecznym służby zdrowia;
- 2) okresy zatrudnienia na takim samym stanowisku w innym zakładzie pracy;
- 3) okresy przerw w zatrudnieniu na danym stanowisku w związku z odbywaniem zasadniczej służby wojskowej lub służby wojskowej w rezerwie.

2. Okresy zatrudnienia określone w ust. 1 pkt 1 i 2 nie mogą być zaliczone, jeżeli między rozpoczęciem aktualnego zatrudnienia a pracą wykonywaną uprzednio była przerwa wynosząca powyżej 1 roku.

§ 3. 1. Salowym, noszowym, pomocom laboratoryjnym, pomocą dentystycznym, dezynfektorom i sterylizatorom, wykazującym należyte kwalifikacje, do stażu pracy wlicza się ponadto następujące okresy zatrudnienia w zakładach służby zdrowia:

- 1) salowym — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku noszowego, sprzątaczk, łazienkowego i pomocy łazienkowego;
- 2) noszowym — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku salowej, łazienkowego i pomocy łazienkowego;

3) pomocom laboratoryjnym — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku przyuczonego sterylizatora, przyuczonego dezynfektora, salowej i sprzątaczk w laboratorium;

4) pomocom dentystycznym — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku pielęgniarki przyuczonej, sterylizatora przyuczonego i przyuczonego laboranta medycznego;

5) dezynfektorom — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku przyuczonej pielęgniarki, przyuczonego dezynfektora, przyuczonego laboranta medycznego i pomocy laboratoryjnej;

6) sterylizatorom — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku sterylizatora przyuczonego, pielęgniarki przyuczonej, przyuczonego laboranta medycznego i pomocy laboratoryjnej.

2. Organ uprawniony do zawierania umów o pracę może zaliczyć do stażu pracy: salowym, noszowym, pomocom laboratoryjnym, pomocom dentystycznym, dezynfektorom i sterylizatorom inne niż wymienione w ust. 1. uprzednie okresy zatrudnienia o podobnym charakterze w zakładach służby zdrowia, a także połowę okresu zatrudnienia w innych zakładach pracy, jeżeli wykonywali czynności odpowiadające swoim charakterem czynnościom wykonywanym w zakładach służby zdrowia z uwzględnieniem przepisu § 2 ust. 2. Okresy pracy poza zakładami służby zdrowia muszą być udokumentowane świadectwami urzędowymi.

§ 4. Organ uprawniony do zawierania umów o pracę w porozumieniu z właściwym organem związku zawodowego może zaliczyć do stażu pracy okresy oddelegowania do prac społecznych i inne uzasadnione przerwy w zatrudnieniu, jeżeli okresy przed przerwą i po przerwie są zaliczone do stażu pracy. Okresy uzasadnionych przerw w zatrudnieniu mogą być zaliczone, jeżeli nie przekraczają 3 miesięcy.

§ 5. 1. Obliczenia stażu pracy dokonuje się w karcie obliczeniowej stażu pracy stosując odpowiednio wzór stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia